Atprimū quã exculta, quã ornata, quam ele-
gans haec lingua sit, ne ipsa quidē eloquii pār vi-
detur. Nihil n. incultū, nihil agreste, rude nihil
hīc inveniendū existimo. Tot ac tantis ornamentis
haec una ē illustris, quot et ipsis reliquae oēs or-
narj pe videntur. Aliam n. claritas extollit,
at difficultatis terror dejicit: aliā facilitate elu-
cescit, at sterilitate obscuratur: aliā foecunditas
illustrat, at verborum corruptio obtenebrat: a-
liā denique suavitate sine gravitate, alia gravi-
tate sine suavitate despicit. Verbo: nulla tam
sincera donorum societate resplendet, quã nulla
vitiorum nubecula obtenebret. In sola lingua La-
tina ita oīs decoris elegia pugnat, singula
quae linguis convenire sint, atque conspiciuntur do-
tes, ut in singula vincant, et triumphent.
Quidquid igitur Nationis, quidquid ornamenti aliae
oēs in se continent, id oē in una lingua Ro-
mana, velut Apelles in Helena, Noster Auctor
depinxit. Testatur hoc singularissima illius Autori-
tas, quã plurimũ nõ modo apud vulgares ac Plebeios, sed
et apud Principes, Reges, et Imperatores valuisse et
adhuc valere videtis. Plato ille Divinus ita in